

„Ježiš Kristus je ten istý včera i dnes i naveky.“

(Žd 13:8)

OBEŽNÝ LIST

DECEMBER 1981

Všetkých vás srdečne pozdravujem v drahom mene nášho Pána Ježiša Krista slovom z 1. Petra 1,10-12:

" ... o ktorom spasení snažne pátrali a zpytovali proroci, ktorí prorokovali o milosti, vzťahujúcej sa na vás, zpytujúc, na ktorý a jaký čas to oznamoval Duch Kristov, ktorý bol v nich a ktorý svedčil vopred o utrpeniach Kristových a o slávach za tým, ktorým bolo zjavené, že nie sebe, ale nám slúžili tým, čo vám je teraz zvestované skrze tých, ktorí vám zvestovali evanjelium v Svätom Duchu, poslanom s neba, do čoho žiadajú si anjeli nazrieť."

Opäť sme sa ocitli na konci roka. Čas plynie rýchlejšie ako keďkoľvek predtým. Sotva sa deň, mesiac či rok začnú, už je po nich. Bohužiaľ, žiadna hodina alebo príležitosť, ktorú sme zmeškali, sa už nedá vrátiť. Včerajšok sa už nikdy nevráti, uplynulý rok sa navždy zapísal do histórie. Ako už mnohokrát predtým, spýtajme sa, čo nám uplynulý rok priniesol. Boli sme požehnaním pre nejakého človeka, mohol nás Boh ustanoviť za požehnanie pre iných? Čas je vzácny a drahý v každom ohľade; mal by byť tak vykúpený tým, že je k dispozícii Bohu a prináša ovocie pre večnosť. Náš Pán Ježiš povedal svojim učeníkom, a tak aj nám: **"Nie vy ste si mňa vyvolili, ale ja som si vás vyvolil a ustanovil som vás, aby ste vy išli a niesli ovocie, a vaše ovocie aby zostávalo, aby, za čokoľvek by ste prosili Otca v mojom mene, dal vám."**

Apoštol Peter vo svojom liste píše tým Bohom vyvoleným, ktorí dospeli k poslušnosti a pokropeniu Kristovou krvou skrze "posvätenie Duchom". Mohol im odovzdať božské myšlienky, pretože svoje porozumenie mali pre ne otvorené. Vyvolení prežívajú "posvätenie pôsobením Ducha", ktoré je rovnako dielom Božej milosti ako spasenie a krst Duchom. Sme pod pokropením krvou Ježiša Krista, sme zmierení s Bohom a máme voľný prístup k trónu milosti skrze Ježiša Krista. Priniesol dokonalú obeť a dal nám dokonalé vykúpenie.

To isté slovo oslovuje všetkých veriacich v každej dobe a prináša im rovnaký podiel na Božom požehnaní. Aj nám je oznámené, že sme znovuzrodení ku živej nádeji skrze veľké Božie milosrdenstvo skrze vzkriesenie Ježiša Krista z mŕtvych (1 Pt 1,3). Biblický text je napísaný tak nadčasovo a vždy sa vzťahuje na veriacich vo všetkých krajinách, jazykoch a národoch. Boh so svojimi vlastnými vždy kráčal tou istou cestou. Jeho posledné rozhodnutie je rovnaké ako jeho prvé. ON je Boh a nie človek, že by musel odvolať alebo zmeniť svoje slovo alebo svoj zámer. Záchrana našich duší a spása v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi, sú vždy stredobodom zvestovania medzi veriacimi. Podľa obdobia a Božieho zámeru ďalej existujú biblické pasáže, v ktorých Boh predpovedal určité veci, ktoré sa musia stať.

Proroci, ktorí od dávna o spasení prorokovali, ako stojí v našom biblickom texte, o ňom uvažovali a pýtali sa naň. Prorokovali o milosti, ktorú Boh zamýšľal pre nás. Títo muži sa vtedy snažili zistiť, kedy sa stane to, o čom hovorili. Kristov Duch, ktorý v nich pôsobil, predpovedal utrpenie a vzkriesenie, ako aj slávu, ktorá bude nasledovať. Aj praví veriaci kráčajú v stopách svojho Majstra a prechádzajú mnohými utrpeniami, kým dosiahnu slávu.

V našich časoch Duch Kristov opäť pôsobí v pravých veriacich, a to v tých, ktorí zo srdca veria celému Slovu. Keď ide o Božiu vec, koná Boží Duch v súlade s Božím slovom. Tam, kde ide o náboženstvo, pôsobia náboženský duchovia v náboženských programoch. Tam, kde ide o vlastnú vec, je zamestnaný vlastný duch. Ak ide o diabolskú záležitosť, pôsobia tu diabolskí duchovia. Vždy pôsobí duch toho, o koho ide. V Božom kráľovstve by malo byť všetko podriadené Duchu Svätému. Ale práve v tej veci si musíme dávať pozor, aby sa k nám nevkradli iní duchovia a nevykonávali svoje ničivé dielo. Veriaci sú určení na to, aby Boh prostredníctvom nich uskutočnil svoj zámer. To sa však môže stať len vtedy, ak sa úplne podriadia Božiemu Slovu a Duchu. Duch Svätý bude vždy pôsobiť v absolútnom a úplnom súlade s celkovým svedectvom Písma.

V tomto prorockom období sa zaoberáme Slovom prorockta, ako nám ho predstavuje posledná kniha Biblie. V poslednej kapitole čítame: **"Lebo ja osvedčujem každému..."** Medzi nich sa môžeme zaradiť ako veriaci, ktorí veria zvesti konečného času a nárokuje si

ju pre seba. Preto sme napomínaní, aby sme k nemu nepridávali a neuberali z neho. Duch proroctva je zároveň svedectvom o Ježišovi Kristovi. Toto povedal " **... som tvoj spolusluha a tvojich bratov, ktorí majú svedectvo Ježišovo. Bohu sa klaňaj! Lebo svedectvom Ježišovým je duch proroctva.**" Nejde o dar proroctva, ale o Ducha proroctva, svedectvo Ježiša Krista. Je to ten istý Duch Svätý – Duch Kristov, ktorý hovoril prostredníctvom prorokov a predpovedal celý Boží plán spásy. ON spočíval na apoštoloch a je aktívny aj dnes v pravých veriacich, ktorí veria prorockej zvesti.

Poznávame, že to bol ten istý Pán, ktorý hovorí v Novom zákone, ktorý hovoril v Starom zákone. Zostúpil na vrch Sinaj a dal izraelskému ľudu slovo zmluvy. Hovoril na Olivovej hore, odišiel a ustanovil novú zmluvu vo svojej krvi. Je to vždy ten istý Pán, to isté Slovo, ten istý Duch. Ak by sa veta "**Je napísané...**" alebo "**Ako hovorí Písmo...**" vyskytla v Novom zákone tisíckrát, znamenala by tisíckrát Starý zákon. Sám Boh prostredníctvom prorokov predpovedal všetko, čo sa malo stať v čase Starej zmluvy, v čase Novej zmluvy. Uštipačná poznámka: " Ach, veď to je v Starom zákone!" nepochádza od Boha. Všetci apoštoli a Pán mohli citovať iba zo Starého zákona, pretože Nový ešte nebol napísaný. Starý a Nový zákon patria neoddeliteľne k sebe, pretože Nový je výsledkom Starého. Brat Branham v jednom zo svojich mocných zážitkov počul mocný hlas HErr: "Je-hova Starého zákona je Ježiš Nového zákona."

Musíme raz a navždy pochopiť, že to neboli ľudia, ale sám Boh, kto od začiatku hovoril prostredníctvom svojho slova a svojho Ducha. Každé Božie slovo je absolútnou pravdou a nevráti sa späť prázdne, ale vykoná to, na čo ho Boh poslal. Kristov Duch vydával prostredníctvom prorokov svedectvo a počas doby naplnenia viedol všetkých veriacich do celej pravdy. Vieme, o čom hovoríme, pretože vieme, kto k nám hovoril. Vieme, v koho veríme a komu dôverujeme!

Proroci prorokovali o milosti – my sa môžeme z milosti radosť. Oni si žiadali spasenie – my môžeme spasenie zažiť. Oni chceli poznať čas, keď sa stane všetko, čo sa týka spásy – my môžeme v tom čase žiť a vidieť, ako sa to všetko naplní. "V tom im bolo zjavené, že svojou službou nemajú odovzdávať sebe, ale vám to, čo vám teraz zvestovali muži, ktorí vám hlásali evanjelium v moci Ducha Svätého zoslaného z neba."

V čase Novej zmluvy Boh poslal ľudí, ktorých naplnil mocou Ducha Svätého, aby mohli správnym spôsobom prinášať Božiemu ľudu slovo, ktoré Duch vnukol prorokom. Veľkí Boží muži, ktorí prijali všetky mocné zjavenia, vedeli, že službu nevykonávajú pre seba, ale že poskytujú božskú službu nám, veriacim. Napísané slovo bolo Božím Duchom oživené a zvestované nám.

Úplná zhoda medzi Starým a Novým zákonom nás musí ohromiť. Najprv Boh poslal prorokov a použil ich, aby predpovedali udalosti dejín spásy, potom v Novom zákone ustanovil Božích mužov, ktorí z moci Ducha Svätého tieto veci zoradili a zvestovali. Ten istý Duch Svätý, ktorý inšpiroval a viedol prorokov, robil to isté s apoštolmi a všetkými služobníkmi, ktorých Boh poslal až do našich čias. Pán vždy bdel nad svojím slovom, aby ho naplnil. Dal osvietenie a pochopenie všetkému, čo je napísané.

Veci v Božom kráľovstve nie sú obyčajné – sú mocné, lebo je povedané: "**... evanjelium v Svätom Duchu, poslanom s neba, do čoho žiadajú si anjeli nazrieť.**" Nemôže to byť niečo, čo už všetci vedeli, ale hlboké, skryté Božie tajomstvá, ktoré boli oznámené jeho služobníkom, prorokom a apoštolom. Keď sa tu hovorí, že aj anjeli by sa radi pozreli na to, čo nám bolo zvestované, mali by sme si uvedomiť, aké veľké a dôležité je božské dobro spásy, ktoré nám bolo zverené.

Boh chce pripraviť svoje zhromaždenie tak, aby sa v ňom hlásalo a dialo všetko tak, ako to určil on. Apoštoli a proroci neslúžili sami sebe a nikto, kto je poverený Bohom, nikdy nebude slúžiť sám sebe, ale Božiemu ľudu. Služba brata Branhamu je toho najlepším príkladom. Ak teraz zhrnieme tieto mocné veci, môžeme povedať toto: starozmluvní proroci pod vedením a inšpiráciou Ducha Svätého predpovedali, čo sa stane v období Novej zmluvy. Rovnako vidíme novozákonných Božích poslov, ktorým sa pod vedením Ducha Svätého otvorilo starozákonné slovo. Proroci o spasení prorokovali – my sme spasenie zažili. Oni prorokovali o milosti – nám bolo dovolené milosť zakúsiť. Doslova sa tam píše: "**... ktorí prorokovali o milosti, vzťahujúcej sa na vás...**" Túto skutočnosť nemožno dostatočne zdôrazniť. Boh nám svoju milosť nielen prisľúbil, ale ju pre nás aj naplánoval a dal nám ju. V jeho rade bolo od večnosti stanovené, že vykúpi a odpustí svojim padlým synom a dcéram a dá im

večný život. Ježiš Kristus bol predurčený pred založením sveta ako Boží Baránok, aby zaplatil výkupné za nás, ktorí sme Božími vlastníkmi, a aby vylial krv na zmierenie a odpustenie.

Dielo vykúpenia je potvrdenou božskou skutočnosťou. Proroci túžili poznať čas, o ktorom hovoril v nich pôsobiaci Kristov Duch. Bolo nám dovolené poznať čas a hodinu, prijať posla a posolstvo, lebo spása k nám prišla v pravde. Blahoslavené sú naše oči, keď vidia, a naše uši, keď počujú, a naše srdcia, keď prijímajú to, čo Boh zamýšľa pre svoj ľud TERAZ a navždy. Už v Starej zmluve Boží služobníci videli Krista v jeho utrpení ako Muža bolesti a videli ho v jeho sláve. Poznávame, že v Kristovi Boh uskutočnil všeobjímajúci akt spásy. Tak ako všetci Boží ľudia neslúžili sami sebe, tak aj posledná služba sa určite koná úplne nezištne a s jediným cieľom – sprostredkovať Božiemu ľudu to, čo nám bolo podľa Božej rady zvestované prostredníctvom prorockej služby v našich časoch.

Apoštoli a proroci, Starý a Nový zákon, Slovo a Ženích-Slovo sú v súlade, pretože to tak určil Boh. Keby to bolo ľudské dielo, všetko by bolo plné protirečení a nikde by neexistovala zhoda. My sme však boli postavení na neotrasiteľnom základe apoštolov a prorokov, ktorého základným kameňom je sám Ježiš Kristus. Aj keby satan povolal celé peklo, nebude môcť premôcť Cirkev živého Boha. Vyvolení z Božej milosti prežijú všetky búrky, vždy majú oči upreté na cieľ a čoskoro zažijú svoje dokonanie.

V skutočnosti nám boli zjavené veci, ktoré neboli známe v predchádzajúcich storočiach a do ktorých by chceli nahliadnuť aj anjeli. Každý, kto uveril v Ježiša Krista a má milosť prijať zvesť konečného času, nech sa oddelí a postaví sa plne na Božiu stranu. Vážime si božské zjavenie, ktoré k nám prišlo skrze Ducha, bolo nám umožnené prijať zvesť, ktorá bola adresovaná anjelovi tohto cirkevného veku, a tak sme počuli, čo Duch hovorí zborom.

Apoštol Pavol to vyjadruje slovami: "**... a osvietiť všetkých, čo a jaká je to správa tajomstva, skrytého od vekov v Bohu, ktorý stvoril všetko skrze Ježiša Krista, aby bola teraz skrze cirkev oznámená kniežatstvám a mocnostiam v ponebeských oblastiach prerozmanitá múdrosť Božia podľa preduloženia vekov, ktoré to preduloženie určil v Kristu Ježišovi, našom**

Pánovi..." (Ef 3:9-11) Modlíme sa, aby Boh urobil naše srdcia vďačnými.

Brat Branham vo svojich kázaniach opakovane spomína veci, ktoré nezasvätenému čitateľovi nemusia byť úplne jasné. Napríklad sa vyjadril, že na osobitnom stretnutí v Chicagu bude vyzvaný, aby sa vyjadril k niektorým učiteľským bodom vrátane toho, ako káže o milosti.

Pre tých, ktorí nevedia, čo to znamená, podám na tomto mieste krátke vysvetlenie: Brat Branham s plným presvedčením veril, že Božie dieťa je večne omilostené a že spasený človek už nemôže byť stratený. Opakovane používal frázu: "Verím vo večnú istotu veriaceho." S tým kazatelia nesúhlasili. Určite to bolo preto, že veriacich učili inak. Ale Boh už Mojžišovi povedal: **"A zmilujem sa nad kým sa zmilujem, a zľutujem sa, nad kým sa zľutujem."** (Ex 33,19) Máme skutočne do činenia s večným Bohom, ktorý nás miloval od večnosti, ktorý nám dal večný život a obdaril nás svojou večnou milosťou. V tom je naša viera navždy ukotvená. Nepriateľ musí ustúpiť, stratil všetko právo na krvou vykúpený dav. Už nechceme byť sužovaní žiadnymi pochybnosťami.

Taktiež sme veľa počuli a čítali o predurčení a vyvolení v kázňach brata Branhama a v Biblii. Každý človek môže veriť len toľko, koľko mu Boh určil. Kto neverí v predurčenie, môže byť ťažko predurčený. Ten, kto neverí vo vyvolenie, môže byť len ťažko vyvolený. Kto neverí v spasenie, je stratený. Kto neverí v uzdravenie, zostáva chorý. Všetko božské je založené na viere. Viera zasa pochádza zo zvestovania Božieho slova.

Je teda samozrejmé, že niektorí prinášajú tridsaťnásobné ovocie, iní šesťdesiatnásobné a ďalší stonásobné. Ovocie v prirodzenom a duchovnom živote vždy závisí od semena. Čím viac budeme prijímať semeno Božieho slova, tým viac ovocia prinesieme. Teraz na konci vyšlo stopercentné Slovo ako božské semeno a bolo zasiate do srdc veriacich, aby sme prinášali stonásobné ovocie. Pšenica dosiahne plnú zrelosť až v klase, a to v čase žatvy. Čaká nás žatva. Každý veriaci preto musí zažiť absolútne ospravedlnenie, úplné posvätenie a pravý krst Duchom Svätým. Teraz ide o Slovo – Nevestu, ktorá je

vyvolaná zjaveným Slovom, aby bola následne zjavená ako Boží synovia.

Teraz niekoľko myšlienok o posvätení: Ide aj o prežitie. Predpokladom toho je, že ospravedlnenie nepovažujeme za záležitosť vlastného úsilia, o čo sa snažíme počas celého života, ale že sme vierou porozumeli, že sme boli Bohom ospravedlnení skrze Ježiša Krista, nášho Pána. Môže sa stať, že väčšina veriacich ani len nepochopila a nezažila biblické ospravedlnenie, nehovoriac o ďalších skúsenostiach potrebných ku spaseniu. V ranom kresťanstve sa veriaci bežne nazývali svätými. Pavol pozdravuje Korinťanov ako "povolaných svätých". V 1 Kor 16,1 píše: **"Ohľadom zbierky pre svätých, ako som nariadil galatským sborom..."** Pozdrav Efežanom znie: **"Pavel, apoštol Ježiša Krista, vôľou Božou, svätým, ktorí sú v Efeze, a verným v Kristu Ježišovi..."** Na mnohých miestach až do konca Listu Židom sa stretávame s rovnakým označením: **"Pozdravte všetkých svojich vodcov a všetkých svätých..."**

O Božích posloch v Starom zákone stojí napísané: **"Svätí muži, vedení Duchom Svätým, hovorili od Boha."** To, čo nám zanechali, je Božie slovo. V tomto Božom slove nie sú len prorocké a spásonosné dejiny, ale sú v ňom opísané aj chyby a zlyhania týchto svätých mužov. Napriek tomu v Božích očiach zostali svätými služobníkmi zasvätenými Bohu. Dnes by sa na nich niekto dopustil útoku na ich charakter, vyvolal by najväčší škandál a znevážil by ich na nepoznanie. Teraz úctivo a zbožne zdobia ich hroby, ale zároveň sa títo ľudia stávajú vrahmi tých, ktorí sú poslaní Bohom dnes. Doba sa príliš nezmenila a niektoré veci sa opakujú bez toho, aby sme im rozumeli. V srdci veríme, že bez posvätenia nikto neuvidí Pána (Heb 12,14). Ak však chceme pred Bohom obstáť, musí to byť posvätenie vedené Duchom, skutočná skúsenosť s Bohom (2 Tes 2,13). Potom budeme rešpektovať aj to, čo je napísané v liste Židom hneď v nasledujúcom verši: **"..dozerajúc, aby niekto nezaostával od milosti Božej, aby nevyrástol nejaký koreň horkosti a nenarobil nepokoja a trápenia, a boli by ním poškrvnení mnohí!"** Ťažko si možno predstaviť, aké zlo a nenapraviteľnú škodu môže mnohým spôsobiť veriaci, v ktorom vznikne takýto jedovatý koreň. Tento koreň treba "chytiť za koreň" a vytrhnúť. Žiadna ľuds-

ká bytosť si nemôže pomôcť sama, je odkázaná na Božiu pomoc, ale táto pomoc je k dispozícii.

Keď Izraelitov uštipol jedovatý had, museli sa s vierou obrátiť na bronzového hada, aby boli uzdravení. Náš Pán Ježiš povedal: **"A jako Mojžiš povýšil hada na púšti, tak musí byť povýšený Syn človeka..."** Naše uzdravenie sa neuskutoční, kým len hovoríme, ale len vtedy, keď s vierou hľadáme na vznešeného Pána, ktorý rozdrvil hlavu hada. V Božích očiach sme tým, čo z nás On učinil. Tu nie je miesto pre žalobcu bratov. Je nápadné, že nie je nazývaný aj žalobcom sestier. Stojí za to sa nad tým zamyslieť. S najhlbšou túžbou svojej duše prosíme Pána o všetko, čo potrebujeme, aby sme mohli pred ním obstať. Apoštolove slová z 1 Sol 5,23-24 by mali vyjadriť našu spoločnú túžbu: **"A on sám, Bôh pokoja, nech vás ráči celých posvätiť a váš duch nech je zachovaný celý a neporušený i duša i telo bezúhonne, keď príjde náš Pán Ježiš Kristus. Verný je ten, ktorý vás volá, ktorý aj učiní."**

Je krásne, že Pavol vyjadruje svoju neochvejnú vieru slovami: **"Verný je ten, ktorý vás volá, ktorý aj učiní."** Môžeme to tvrdiť aj my a veriť, že Pán, ktorý v nás začal dielo, ho môže slávne dokončiť až do dňa príchodu Ježiša Krista.

V liste Kološanom 3 od verša 12 pokračuje v myšlienke vyvolania a oslovuje veriacich ako "svätých a milovaných". To, čo tieto verše obsahujú, sa nedá vyjadriť ani v celej knihe – musí sa to stať božskou realitou v našich životoch a v cirkvi. **"A tak si oblečte jako vyvolení Boží, svätí a milovaní srdečnú sústrasť milosrdnú, dobrotivosť, pokoru, krotkosť, zhovievavosť znášajúc jeden druhého a odpúšťajúc si, keby mal niekto na niekoho žalobu, jako aj Kristus odpustil vám, tak aj vy. Ale nad to nado všetko oblečte si lásku, ktorá je pojivom dokonalosti. A pokoj Boží nech víťazí vo vašich srdciach, ku ktorému ste aj povolaní v jednom tele, a buďte vďační. Slovo Kristovo nech prebýva vo vás bohaté vo všetkej múdrosti; učiacci a napomínajúci sa žalmami, hymnami a duchovnými piesňami v milosti spievajúci vo svojom srdci Pánovi."**

Je čas, aby sme každé slovo brali vážne, aby sme zažili Božie pôsobenie. Ak budeme konať podľa biblického miesta, ktoré sme

práve čítali, potom sa nám musí zjaviť plné Božie požehnanie. Vtedy naše srdcia naplní vďačnosť, piesne chvály a duchovné piesne. Všetky rozhovory sa skončia, pretože Pavol píše, že sa rozožierajú ako rakovina. Možno je najvyšší čas nazvať vec pravým menom. Brat Branham povedal, že rakovinu spôsobuje démon a zabíja samotný život človeka. Aj reči, ktoré apoštol nazýva rakovinou, sú spôsobené démonmi a ničia duchovný život. Brat Branham povedal, že ľudia našli liek na každú chorobu okrem rakoviny. Povedal tiež, že ak ho niekedy objavia, bude to od Boha. To, či sa nájde niečo na prirodzenú rakovinu, ktorá zabíja telo, pre nás v tejto chvíli nie je najdôležitejšie. Pre nás je dôležité, aby sme našli a použili božský liek, krv Ježiša Krista, Božieho Syna, aby klebety, ktoré sa šíria ako rakovina, už neničili duchovný život (2 Tim 2,17).

Kto si myslí: "Nič si nedám povedať" a chce sa poškrniť, nech tak urobí. Ale ten, kto je skutočne posvätený, nech sa posväcuje ešte viac, lebo čas je blízko. Nesmieme prehliadať Jakuba 3 a musíme prosiť Pána, aby nám pomohol vymaniť sa zo satanovho vplyvu. Pekelný jed hada je v jazyku, ktorý je zapálený pekelným ohňom. Každý človek, ktorý ho nedokáže udržať na uzde, by urobil dobre, keby raz pred zrkadlom otvoril ústa a pohol jazykom. Potom môže v ústach zazrieť niečo, čo mu pripomína hada.

Jakub píše: "**... ale jazyk nemôže nikto z ľudí skrotiť, nepokojné zlo, plný smrtonosného jedu. Ním dobrorečíme Pánovi, Bohu a Otcovi, a ním zlorečíme ľuďom, stvoreným na podobu Božiu...**" (Jk 3,8-9). Božie slovo má vždy pravdu, len niekedy je pre nás ťažké sa pod ňu skloniť. Sami od seba nie sme schopní ničoho božského, ale skôr než nám Boh pomôže, musíme ho o pomoc požiadať. Závist a žiarlivosť predchádzali už prvej vražde a sú najčastejšou príčinou nešťastia medzi veriacimi. Jakub píše vo verši 16: "**Lebo kde je závisť a svár, tam je aj nepokoj i každá zlá vec.**"

Vzhľadom na blížiaci sa Kristov návrat už nemôžeme povrchné ignorovať všetky napomenutia Božieho slova. Brat Branham na konci kázne zdôraznil, že človek by mal ísť za druhým a požiadať ho o odpustenie, ak o niekom povedal niečo zlé. Neklamme seba ani iných, že pre nás neexistuje iná cesta ako cesta úplného odpustenia a zmierenia. Kde je nepriateľstvo, tam pôsobí nepriateľ. Tam, kde je

žiarlivosť, sa prejavuje myseľ Kaina, ktorý nemohol zniesť, že Boh milostivo hľadá na Ábela a jeho obeť.

Boh na nás hľadá milostivo pre obeť prinesenú na kríži na Golgote. Na to nikto nemusí žiarliť ani závidieť, pretože tu nejde o človeka, ale o Božiu milosť a milosrdenstvo voči nám. Jakub uzatvára svoju tretiu kapitolu slovami: **"A ovocie spravodlivosti seje sa v pokoji tým, ktorí pôsobia pokoj."** Tí, ktorí našli pokoj s Bohom skrze Ježiša Krista, nášho Pána, skrze nich je toto slovo navždy potvrdené. **"Blahoslavení, ktorí pôsobia pokoj, lebo oni sa budú volať synmi Božími."** (Mt 5,9) Toto povedal Ježiš Kristus, náš Pán.

Ešte raz zhrnieme: Božie slovo veľmi jasne svedčí o tom, že Boh nás miloval svojou večnou láskou, vykúpil nás, odpustil nám a navždy nás zdokonalil. Ježiš Kristus povedal: "Všetci, ktorých mi dal Otec, prídu ku mne."

Vyvolenie a predurčenie vylučujú akúkoľvek náhodu, stavajú našu vieru na neotrasiteľný základ a sú ukotvené v Bohu. Takúto biblickú vieru potrebujeme najmä v týchto nepokojných časoch. Toto je totiž viera, ktorá prichádza do srdca veriaceho prostredníctvom kázania vedeného Duchom. Je to víťazstvo, ktoré zvíťazilo nad svetom. Boh nás dnes určite nezachránil, aby nás zajtra zabil; dnes nám odpustil, aby nás zajtra nechal z milosti odpadnúť.

Takýto pohyb tam a späť je možný len u ľudí, pretože sú nepredvídateľní. Boh je spoľahlivý; čo sľúbil, to určite dodrží. Môžeme veriť, že nám bola udelená večná Božia milosť; môžeme veriť, že nás Boh miluje svojou večnou láskou; môžeme veriť, že sme dostali večný život skrze Ježiša Krista.

Aj tieto riadky majú upevniť, zakotviť a posilniť každého jednotlivca v biblickej viere. Nezabúdajme: diabol nás chce prostredníctvom ľudí zničiť, ale Boh chce použiť ľudí, aby nás pozdvihol. Držíme sa toho, že všetko, čo Boh robí, je dobré. Je napísané: **"Viem, že všetko, čokoľvek činí Bôh, bude trvať na veku: nedá sa nič k tomu pridať, ani sa nedá nič od toho odňať, a Bôh to tak učinil preto, aby sa báli pred ním."** (Kaz 3:14)

Mimoriadne udalosti

Vo všetkých oblastiach sa uskutočňujú mimoriadne udalosti. Nás však zaujímajú najmä tie, ktoré súvisia s návratom Ježiša Krista. Všetko ostatné registrujeme a berieme na vedomie. Boh od začiatku dával zaslúbenia a plnil ich. Oznámil svoj plán a uskutočňoval ho uprostred svojho ľudu. Príkladom sú dejiny Izraela v Starom zákone a dejiny Cirkvi v Novom zákone. V dejinách spásy nikdy nedošlo k prerušeniu. Boh nikdy nezostal na zemi bez svedectva. Vždy hovoril a pôsobil.

Keď sa zjavil Ján Krstiteľ, bolo to niečo výnimočné – bolo to naplnenie Slova pre tú dobu. Teraz môžeme povedať to isté. Prostredníctvom služby brata Branhamu sa pre novozmluvnú cirkev začala záverečná časť dejín spásy. Tak ako pri prvom príchode Krista, aj teraz to bol Boh, kto dal poverenie. Všetci tí, ktorí sú z Boha, si to uvedomujú a chápu, o čo ide.

Nepatríme k tým, ktorí radi počítajú a určujú čas, ako sa to stále opakuje, ale chceme kráčať v ústrety Pánovi pripravení. Sú aj takí, ktorí už počítajú od roku 1933 do roku 1983. Vezmú 7x7 a vyjde im 49 rokov a päťdesiaty rok, rok 1983, považujú za rok spásy pre cirkev. Sme presvedčení, že to bol Boh, kto v roku 1933 učinil začiatok, rovnako ako súhlasíme s tým, že teraz žijeme v poslednej generácii a že Boh poslal svojho posledného posla. Nemôžeme sa však časovo viazať, pretože nevieme, kedy On všetko dokončí.

Všetko je možné, návrat Pána môžeme očakávať kedykoľvek, ale správny postoj je len ten, že sa necháme pripraviť a budeme pripravení v každom okamihu. Čas, ktorý nám zostáva, je určite veľmi krátky, a preto je potrebné, aby sme ho čo najlepšie využili. Pamätajte si: žiadny deň, žiadny rok sa nevráti! Čas, ktorý je za nami, je navždy preč. Kiež by nám Boh pomohol uvedomiť si, aký vzácny je čas a že ho treba využiť pre neho a správne.

Oznámením a otvorením siedmich pečatí Pán stanovil míľnik na ceste do slávy. Brat Branham v práve vydaných kázaniach hovorí o podrobnostiach, ktoré s tým súvisia, a tiež o tom, že Pán mu ukázal, aby sa presťahoval z Jeffersonville, len čo bude jeho cesta vymeraná a rozširovaná. V decembri 1962 som sa stal očitým svedkom tejto skutočnosti a mal som tú česť hovoriť s ním len niekoľko

dní pred jeho odchodom. Vtedy som sa z jeho úst dozvedel niekoľko podrobností. Ako priateľ mi rozprával o dani z príjmu a dokonca menoval brata, ktorý za neho zaplatil sumu 40 000 USD, ktorú požadoval daňový úrad.

Môžeme sa čudovať, prečo Boh nepovedal prorokovi úplne jasne, čo sa stane, kedy sa to stane a ako sa to stane, ale dával mu pokyny postupne prostredníctvom snov, ktoré mali iní, a prostredníctvom videní, ktoré sa mu samému zjavovali, až kým mu nebolo úplne jasné, čo má na mysli.

Boh zostáva vo svojom konaní zvrchovaný, my mu nemôžeme hovoriť, ako má konať. Modlíme sa za to, aby sa Pánova vôľa diala na zemi tak, ako sa deje v nebi. Vtedy nevedel, ako ďalej, bol tak ďaleko, že nechcel ešte ani piť, ak mu Boh nedá odpoveď.

V decembri 1981 sa cítim tak, ako sa cítil on v decembri 1962. Vtedy bol na pokraji otvorenia pečatí – teraz sme na pokraji ich konečného uskutočnenia. Vo svojom srdci nosím absolútnu istotu, že uprostred všetkého zmätku má Boh svoju cestu so svojím ľudom. Spomínam si na všetky nadprirodzené veci, ktoré mi Boh dal počas rokov mojej služby. Niektoré z nich boli nádherné a veľkolepé skúsenosti. Mnoho ľudí na celom svete bolo ich svedkami. Boh vykonal naozaj veľké veci. Mohol by som sa teraz venovať podrobnostiam, ale to tu nie je možné. Posilňuje to našu vieru pri pomyslení na všetky tie nadprirodzené a mimoriadne zážitky, o ktorých mnohí z vás môžu svedčiť. Boh v priebehu uplynulých rokov urobil pre mnohých z vás veľké veci a dosvedčil svoju prítomnosť, ktorá nás sprevádzala. To nám dáva silu a dôveru ísť vo viere vpred. Vieme, že má pre nás pripravené ešte väčšie veci, ktoré nás ohromia. Bez vlastných výkladov a predstáv chceme nasledovať Pána až do konca.

Priania požehnaní

Z celého srdca vám všetkým želám najbohatšie Božie požehnania na nadchádzajúce sviatky a do roku 1982. Je pre nás zvláštnou výsadou, že vám môžeme naďalej posilať preložené kázne brata Branhamu. V nich je predsa duchovná potrava pre tento čas, ktorú tak zúfalo potrebujeme. Jedna milá sestra mi napísala, že skorším kázňam brata Branhamu rozumie lepšie ako tým, ktoré boli

publikované nedávno. Dá sa to vysvetliť tým, že Boh ide so svojím ľudom ďalej a veci sú čoraz ťažšie pochopiteľné. Ale blahoslavený je ten, kto vytrvá až do konca. Bez ohľadu na to, či v tejto chvíli rozumieme tomu, čo bolo povedané, alebo nie – veríme tomu celým svojím srdcom, pretože vieme, že brat Branham k nám hovoril od Boha v mene Pána. Je to a zostáva večné "Takto hovorí Pán" pre tento čas.

S Božou pomocou a vašou podporou sa nám doteraz darilo pokrývať výdavky spojené s touto rozsiahlou misijnou prácou. Dúfame, že to tak bude aj v budúcnosti, a vo všetkom dôverujeme Pánovi. Tým, ktorí podporujú Božie dielo, a tak nám priamo pomáhajú rozdávať božský pokrm a šíriť zvesť po celom svete, týmto vyjadrujeme úprimnú vďaku v mene Pána. Nie je to samozrejmosť, pretože podľa môjho odhadu nie je ani polovica veriacich, ktorí majú niečo na Božie dielo. Ale tí, ktorí boli požehnaní a berú Božie slovo vážne, vedia, čo mu dlhujú, a verne dávajú svoje desiatky a obety. Nech Pán odmení vašu vernosť a požehná vás z bohatstva svojej milosti. Ako sľúbil, otvorí nebeské okná a nič vám nebude chýbať. Ešte raz vám veľmi pekne ďakujem. Boh vás za to bohato odmení.

V poverení Božom pôsobiaci

Bro. Frank

Aj my by sme vám všetkým, ktorí žijete na rôznych miestach a v rôznych krajinách, chceli popriať Božie požehnanie do roku 1982. Veríme, že spolu s nami stojíte v modlitbách za službou, ktorú Boh určil pre tento čas. Nielen preto, že sme tu v krefeldskom zbore, ale aj preto, že máme zodpovednosť pred Bohom, vás úprimne prosíme, aby ste aj naďalej niesli Božie dielo na modlitbách. Pamätáme na vás aj v našich modlitbách a vieme, že sme s vami spojení v Božej láske.

Zázjazd do Izraela

Niektorí ľudia sa nás pýtali, či plánujeme na budúci rok ďalšiu cestu do Izraela. Ak Boh dá, ak sa rozhodne ísť aspoň 42 účastníkov,

bude to možné. Plánovaný termín je 8. až 19. marca 1982, čo je najkrajšie a najpríjemnejšie ročné obdobie v Izraeli. Všetci bez výnimky boli nadšení z doterajších výletov. Ja sám neprikladám letu priamy význam, ale keďže mám ako sprievodca voľný let, rád by som ho využil na oddych. Celková cena, ktorá v podstate zahŕňa všetko: spiatočnú letenku, ubytovanie s raňajkami a večerou, ako aj celodenné výlety, by mala byť približne 2 000 sfr a 2 200 DM.

Naliehavo vás žiadame, aby ste nám svoje registrácie poslali do konca decembra. Program s presnou cenou a všetkými ďalšími podrobnosťami zašleme všetkým účastníkom v dostatočnom predstihu.

Oznámenie o zhromaždeniach

Ak Boh dá, zhromaždenia sa budú konať aj tento rok medzi Vianocami a Novým rokom, od 25. decembra 1981 do 3. januára 1982, v Božom dome, Untergath 301-303, v Krefelde. Prvé stretnutie je naplánované na piatok 25. decembra 1981 o 19.00 hod., posledné v nedeľu 3. januára 1982 o 10.00 hod. Ako je všeobecne známe, ubytovanie a strava budú zabezpečené. Boli by sme vám vďační, keby ste sa mohli zaregistrovať vopred, aby sme mohli všetko naplánovať. Všetci sú vítaní.